

د لیبرالیزم پر ضد

Ketabton.com

مانوئسہ دون

ژباړه: نوید

د لیبرالیزم پر ضد

مائوتسه دون

د لیبرالیزم پر ضد

مأثوتسه دون

ژباړه: نوید

سمون: زیږ افغان

برېښنایي خپرېدنه او بیا کتنه: مرغومی ۱۴۰۲

د لیبرالیزم پر ضد

مور د فعالې ایډیولوژیکې مبارزې پلویان یو، ځکه چې دغه مبارزه هغه وسله ده، چې په انقلابي گوند او سازمانونو کې دننه زموږ د جگړې په گټه یووالی تضمینوي. دغه وسله باید هر کمونیست او هر انقلابي په لاس کې ولري.

خو لیبرالیزم ایډیولوژیکه مبارزه نه مني او د غیر اصولي سولې او هوساینې سپارښتنه کوي، له دې کبله د یوه منحط او مبتدل کړندود د رامنځ ته کېدو لامل ګرځي، او د گوند انقلابي سازمانونو کې ځینې واحدونه او کسان سیاسي فساد ته کارې.

لیبرالیزم په بېلابېلو بڼو څرګندېږي:

کله چې په روښانه توګه څرګندېږي، چې یو چا تېروتنه کړې، خو بیا یوازې له دې امله، چې هغه یو آشنا، یو وطندار، یو هم ټولګی، یو خوږ دوست، یو ګران ملګری، یو هم چاری، یا یو پخوانی تر لاس لاندی کس دی، له هغه سره د اصولي بحث څخه ډډه کول، د سولې او دوستۍ د ساتلو لپاره چارې په خپل حال پرېښودل، یا د نېکو اړیکو ساتلو لپاره د مسایلو د پرېکنده حل پر ځای له هغو سره د سرسپرن چلند غوره کول. پایله به یې دا شي، چې هم ډله لطمه وویني او هم د پام وړ کس - دا د لیبرالیزم د څرګندېدو لمرۍ بڼه ده.

د افرادو شاته د مسئولیت له احساسه پرته پر هغو نېوکه کول؛ تشکیلاتو ته په فعال ډول د خپلو وړاندیزونو نه وړاندې کول؛ د اشخاصو په شتون کې د هغو په اړه د خپل نظر له ویلو څخه ډډه کول، خو تر شا یې خبرې کول؛ په غونډو کې له خبرو څخه ډډه کول خو تر غونډې وروسته خورا ډېر غږېدل؛ د ګډ ژوندانه د اصولو په اړه

بې پروا اوسپدل او ځان له لټې او بې بندوبارۍ سره عادتول - دا د لیبرالیزم د څرگندېدو دوهمه بڼه ده.

هره چاره، چې شخصاً په ځان پورې تړاو نلري، د پېښو لاس ته سپارل؛ د یوه مطلب د ناسمتیا په اړه د بشپړې خبرتیا سره سره د هغه په اړه د امکان تر بریده له نظر ورکولو څخه ډډه کول؛ په چالاکی سره د ځان ساتل او یوازې ځان له تېروتلو څخه ژغورل - دا د لیبرالیزم د څرگندېدو دریمه بڼه ده.

له اوامرو څخه سرغړول، او خپل اندونه پر هغو غوره گڼل؛ له تشکیلاتو څخه د بې ځایه تمو لرل، خو په تشکیلاتي انضباط هېڅ نه پوهېدل - دا د لیبرالیزم د څرگندېدو څلورمه بڼه ده.

د دې پر ځای چې د وحدت یا پرمختګ یا په سم ډول د کار د تر سره کولو لپاره مرسته وشي او یا بحث تر سره شي او د ناسمو اندونو پر ضد مبارزه وشي د یووالي او پرمختګ او یا د چارو د نظم او ترتیب لپاره د مبارزې او جګړې پر ځای، په شخصي بریدونو لاس پورې کول، د دنگلو او مرافو په لاره اچول، خپله کرکه او غلیمتوب برېښول او غچ اخیستل - دا د لیبرالیزم د څرگندېدو پنځمه بڼه ده.

د ناسمو اندونو له اورېدو وروسته، هغه ناسم نظرونه، چې تر غوره کېږي، نه ردول، او ان د انقلابي ضد عناصرو اندونو ته غور کېدل، خو د هغو په اړه گزارش نه ورکول، له هغو سره په سرې سینې داسې چلند کول، چې گواکې اصلاً څه پېښ شوي نه وي - دا د لیبرالیزم د څرگندېدو شپږمه بڼه ده.

د ولسي پرگنو په منځ کې اوسپدل، خو له تبلیغ او هڅونې ډډه کول، په غونډو کې خبرې نه کول، څېړنه نه کول، د پرگنو د وضعې په اړه نه پوښتل، د پرگنو کړاوونو ته نه رسېدل، د پرگنو په وړاندې بې توپیره پاتې کېدل؛ د دې خبرې هېرول، چې

دی یو کمونیست دی او په پای کې د کمونیست گوند یو غړی له معمولي کسانو سره یو شانول - دا د لیبرالیزم د څرگندېدو اوومه بڼه ده.

د هغو کسانو کړنو په وړاندې، چې د پرگنو گټې تر پښو لاندې کوي، نه غوسه کېدل، تذکر نه ورکول، د هغه مخه نه نیول، او منطق او دلیل نه ویل، بلکې د هغه مخه پرانیستې پرېښودل - دا د لیبرالیزم د څرگندېدو اتمه بڼه ده.

په جدیت سره کار نه کول، ځانگړې برنامه یا ټاکلی لور نه لرل، بلکې کارونه خدای ته سپارل او په سرسپرن ډول ترسره کول - «تر هغو چې سړی راهب دی، کار یې د زنگ وهل دي» - دا د لیبرالیزم د څرگندېدو نهمه بڼه ده.

ځان داسې شخص گڼل، چې د انقلاب لپاره یې گران بیه کارونه تر سره کړي دي، په خپل تېر وخت نازېدل، د لږ اهمیتته کارونو په غاړه اخیستلو څخه ډډه کول، خو د مهمو دندو د تر سره کولو وړتیا نه نلرل، په کار کې لاپروايي او په زده کړې کې لټي ښودل - دا د لیبرالیزم د څرگندېدو لسمه بڼه ده.

په خپلو تېروتنو پوهېدل، خو د هغوی د سمون لپاره هڅه نه کول، د ځان په اړه لیبرالیستي چلند غوره کول - دا د لیبرالیزم د څرگندېدو یوولسمه بڼه ده.

البته نور اړونده ډولونه هم شمېرلای شو، خو دغه یوولس مادې یې عمده ډولونه دي.

په یوې انقلابي ډلې کې لیبرالیزم یوه ډېره زیانځنېونکې ښکارنده ده. لیبرالیزم د وېنې په څېر یو موی توپ او یووالی په تدریجي ډول له منځه وړي، اړیکې شلوي او د نافعالتیا او د نظر د اختلاف لامل گرځي. لیبرالیزم د کلکو تشکیلاتو بربادونکی او د صفوفو ترمنځ د پولادیز انضباط له منځه وړونکی دی، د سیاسي لارښوونو د بشپړ تر سره کولو مخه نیسي او په پای کې گوندي سازمانونه له هغو پرگنو څخه،

چې د گوند تر لارښوونې لاندې دي، جلا او لېرې کوي. دا یو بی ساری بد چلند دی.

لیبرالیزم د کوچنۍ بورژوازي له ځان غوښتنې څخه سرچینه اخلي، چې شخصي گټې د انقلاب پر گټو غوره گڼي. دا په خپله د ایډیولوژیک، سیاسي او تشکیلاتي لیبرالیزم د سر پورته کولو لامل گرځي.

لیبرالان د مارکسیزم آرونو ته د وچو تجریدي دگمو په سترگه گوري. هغوی مارکسیزم مني، خو چمتو نه دي چې هغه پلي کړي او یا یې په بشپړه توگه یې پلي کړي. هغوی چمتو نه دي، چې مارکسیزم د خپل لیبرالیزم ځایناستی وگرځوي. دغه کسان هم د خپل ځانگړي مارکسیزم خاوندان دي او هم خپل لیبرالیزم ساتي - دوی د مارکسیزم غورې وهي، خو د لیبرالیزم په طریقې عمل کوي. د نورو په هکله مارکسیزم کاروي، خو د ځان په هکله لیبرالیزم. د دوی په پنډکي کې همه دا شته او هم هغه، او هر یو د کارولو ځانگړي ځای لري. دا د ځینو کسانو د تفکر طریقه ده.

لیبرالیزم د اپورتونیزم د څرگندېدو یوه بڼه ده، او له بنسټه له مارکسیزم سره په تضاد کې دی. لیبرالیزم یوه منفي ښکارنده ده، چې اغېره یې په عیني توگه له غلیم سره مرسته ده، له همدې کبله دښمن زموږ په منځ کې د لیبرالیزم له شتون څخه خوشالېږي. دا ده د لیبرالیزم منځپانگه، لیبرالیزم ته د انقلاب په لیکو کې په هېڅ ډول ځای نشته.

موږ باید د مارکسیزم د مثبتې روحيې په رڼا کې پر لیبرالیزم، چې منفي دی، برلاسي شو. یو کمونیست باید مخامخ، صادق او فعال وي، د انقلاب گټې باید تر خپل ځان څخه لا ارزښتمنې وگڼي او شخصي گټې باید د انقلاب د گټو تابع کړي، باید تل او په هر ځای کې پر سمو آرونو ټینگار وکړي او د هر ډول ناسم اند او کړنې په وړاندې په نه سترې کېدونکې توگه مبارزه وکړي، چې د گوند گډ ژوند پیاوړی او

له پرگنو سره د گوند اړیکې نورې هم غښتلې کړي؛ هغه باید گوند او پرگنو ته تر هر چا ډېره پاملرنه ولري، نورو ته باید تر خپل ځان څخه زیاته پاملرنه وکړي. یوازې په دې ډول هغه یو کمونیست نومولای شو.

ټول وفادار، رښتیني، فعال او شریف کمونیستان باید د ځینو کسانو د لیبرالي چلند پر ضد د مبارزې لپاره سره یو شي، او هڅه وکړي هغوی سمې لارې ته راولي. د ایډیولوژیکې مبارزې په مرچل کې زموږ له دندو څخه یوه دنده دا ده.

د سپټمبر اومه، ۱۹۳۷

ليبرالان د مارکسيزم آرونو ته د وچو تجريدي دگمو په سترگه گوري. هغوی مارکسيزم مني، خو چمتو نه دي چې هغه پلی کړي او يا يې په بشپړه توگه يې پلی کړي. هغوی چمتو نه دي، چې مارکسيزم د خپل ليبراليزم ځايناستی وگرځوي. دغه کسان هم د خپل ځانگړي مارکسيزم خاوندان دي او هم خپل ليبراليزم ساتي - هغی د مارکسيزم غورې وهي، خو د ليبراليزم په طريقې عمل کوي. دنورو په هکله مارکسيزم کاروي، خو د ځان په هکله ليبراليزم. دوی په پنډکي کې همه داشته او هم هغه، او هر يو د کارولو ځانگړی ځای لري. دا د ځينو کسانو د تفکر طريقه ده.

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**